

да“, отъ която сж се влияли и двамата поети.

Едно подобие намираме и въ начина, по който сж дадени портретитѣ на Косцюшко и Асеня:

Tu Kościuszko w czamarcie krakowskiej z oczyma
podniesionemi w niebo, miecz obyrącz trzyma. . .

Могжций царь Асень,
до трона правъ стои и погледъ вдъхновенъ
отправилъ въ небеса. . .

На националния полски танецъ — полонезата — съответствува хорото въ „Кървава пѣсень“ — и дветѣ дадени много живо и колоритно.

Твърде голѣма прилика откриваме у двамата автори и въ отношенията имъ къмъ родната природа. Дълбокитѣ интимни връзки на Славейкова съ Балкана, на който той посвещава една отъ най-вдъхновенитѣ си химни — съответствуватъ на близостта, която изразява Мицкiewiczъ тѣй задушевно съ обръщението:

Drzewa moje ojczyste! Jeśli Niebo zdarzy,
bym wrócił was oglądać, przyjaciele starzy:
czyli was znajdę jeszcze? czy dotąd żyjecie?
Wy, koło których niegdyś pełzałem jak dziecko. . .
Pomniki nasze! ileż co rok was pożera
kupiecka lub rządowa moskiewska siekiera?
Ja ileż wam winieniem, o domowe drzewa!

Само че ролята, която играе Балкана въ „Кървава пѣсень“ е много по-голѣма: той става единъ отъ главнитѣ герои въ поемата — свидетел на промѣнливитѣ сждбини на народа ни.

Подобие намираме и въ начина, по който сж представени просторнитѣ непроходими лесове, чиито пустинни глѣбини сж недостъпни за чо-